

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **A. K.**, zastoupeného JUDr. Kateřinou Tomkovou, advokátkou se sídlem Lesnická 52, Brno, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, nám. Svobody 4, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2007, čj. 21751/07-1300-708158, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 5. 2008, čj. 31 Ca 44/2008 – 46,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 12. 2007, čj. 21751/07-1300-708158, zamítl odvolání žalobce proti platebnímu výměru Finančního úřadu Brno III (správce daně) ze dne 14. 5. 2003, čj. 100090/03/290912/5649, kterým byla žalobci vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2002 ve výši 7 557 Kč.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji usnesením ze dne 23. 5. 2008, čj. 31 Ca 44/2008 – 46, odmítl pro opožděnost. Krajský soud uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 2. 1. 2008, dvoutměsíční lhůta pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) proto uplynula dnem 3. 3. 2008. Žaloba však byla soudou podána až dne 5. 3. 2008, a byla tedy podána opožděně.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností. Dovolal

se stížního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Stěžovatel namítl, že podal žalobu elektronickou poštou dne 3. 3. 2008 v 18.35 hodin na e-mailovou adresu Krajského soudu v Brně a doplnil ji ve smyslu § 42 odst. 3 o. s. ř. písemným podáním shodného znění, které podal k poštovní přepravě dne 6. 3. 2008. Z příložené kopie předmětného e-mailu vyplývá, že byl dodržen termín pro podání žaloby. Pro tuto skutečnost svědčí rovněž to, že soud ve věci jednal a vydal již dvě usnesení.

Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti jako nedůvodné.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost není důvodná.

Žalobu lze podle § 72 odst. 1 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze podle § 72 odst. 4 prominout. Lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků končí v souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. uplynutím toho dne, jenž se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Lhůta je podle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Žalobu lze v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. podat písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronickém podpisu“). Byla-li kasační stížnost podána v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzena písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen její originál, jinak se k ní nepřihlíží.

Písemné vyhotovení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného bylo žalobci, resp. jeho zástupkyní, doručeno dne 2. 1. 2008, který tak určil počátek běhu lhůty pro podání žaloby. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo pondělí dne 3. 3. 2008.

Součástí spisu krajského soudu je výtisk o elektronickém podání bez elektronického podpisu, podle kterého bylo podání odesláno zástupkyní stěžovatele „5. března 2008 18:35“, bylo adresováno krajskému soudu a označeno „Žaloba proti rozhodnutí FŘ v Brně 21751/07-1300-708158“. V podání zástupkyně stěžovatele uvedla, že v příloze zasílá žalobu proti označenému rozhodnutí a že podání v listinné podobě bude učiněno dne 6. 3. 2008. Dne 10. 3. 2008 bylo soudu doručeno písemné podání shodného obsahu, které bylo podáno k poštovní přepravě dne 6. 3. 2008. Stěžovatel ke kasační stížnosti doložil výpis z elektronické pošty (e-mailová hlášenka), na němž je uvedeno datum odeslání „3. 3. 2008, 18:35 – dnes v 18:35“.

Nejvyšší správní soud se podobnou procesní situací zabýval již v usnesení ze dne 11. 8. 2006, čj. 8 Afs 82/2006 - 68 (www.nssoud.cz), jeho právní názor prošel testem ústavnosti (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 9. 2007, sp. zn. IV. ÚS 692/06, <http://nalus.usoud.cz>), rozhodující senát na něj proto v podrobnostech odkazuje a pouze stručně dodává:

Ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s. je třeba vykládat za použití § 40 odst. 4 s. ř. s., podle kterého musí být podání předáno soudu, s výjimkami představovanými předáním držiteli poštovní licence, zvláštní poštovní licence, nebo orgánu, který má povinnost je doručit (tzv. privilegované formy podání). Předáním soudu přitom nelze rozumět nic jiného, než doručení soudu. Zatímco tedy v případě zmíněných výjimek postačuje prokázání předání k přepravě, v ostatních případech je třeba prokázat předání, tj. doručení, soudu.

Pro úplnost v této souvislosti Nejvyšší správní soud připomíná, že elektronická podání obsahující elektronický podpis podléhají zvláštnímu režimu jak z hlediska zákona o elektronickém podpisu, tak z hlediska relevantních procesních předpisů (srov. např. rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2006, sp. zn. IV. ÚS 319/05, www.nalus.cz). Následující úvahy se proto týkají pouze elektronických podání bez elektronického podpisu.

„E-mailová hlášenka“ neobsahuje informaci o výsledku přenosu zprávy, ale pouze o jejím odeslání. Odesílatel si může vyžádat od adresáta zprávy potvrzení jejího přijetí, to však vyžaduje součinnost adresáta. Je přitom odpovědností účastníka řízení, jaký zvolí procesní postup, včetně volby komunikačních prostředků se soudem a akceptace rozdílů, které z povahy jednotlivých komunikačních prostředků plynou. Stejně jako nelze učinit ústní podání do protokolu nebo doručit písemné podání mimo úřední hodiny soudu, nebude ani možné obdržet v mimopracovní době potvrzení o přijetí elektronické zprávy. Tato skutečnost samozřejmě nevylučuje, aby bylo podání uvedenou formou a mimo úřední hodiny učiněno, je však spojena s rizikem podatele spočívajícím v povinnosti prokázat v případě pochybností, zda a kdy bylo podání soudu doručeno.

Nevyžádá-li si podatel potvrzení o doručení zprávy (či je nemůže získat z důvodu času odeslání), může se dostat do obtížného postavení při ověřování doručení zprávy. Zde je nutné zdůraznit, že prostý výtisk e-mailové hlášenky je z hlediska její individualizace a nenapodobitelnosti odlišný od např. faxového ústřížku, a v případě vzniku pochybností o odeslání zprávy proto zpravidla nebude postačovat k prokázání tohoto odeslání. U elektronické formy podání lze ověřit odeslání zprávy nejen e-mailovou hlášenkou, ale také např. z relevantního přístroje odesílatele, a po určitou dobu (která se v případě jednotlivých provozovatelů může lišit) od odeslání také z relevantních serverů odesílatele a adresáta. Dlužno dodat, že zmíněné technické prostředky pro ověření odeslání zprávy nelze využít vždy, neboť nastavení jednotlivých prostředků sloužících elektronické komunikaci se může lišit. Prokazatelnost použití elektronické pošty je proto při absenci elektronického podpisu nižší než např. v případě telefaxového podání. Nejvyšší správní soud ovšem znovu připomíná, že volba formy podání, stejně jako navržení prostředků, jimiž je možné ověřit zpochybněné podání, souvisí v souladu se zásadou *vigilantibus iura* s procesní odpovědností účastníka řízení, nikoliv soudu.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl povinen prokázat, že žaloba byla v zákonné lhůtě doručena soudu. Stěžovatel k prokázání svého tvrzení o doručení žaloby dne 3. 3. 2008 doložil pouze e-mailovou hlášenku. Ta je ovšem v rozporu s listinou na prvním listu soudního spisu, z níž vyplývá doručení žaloby elektronickou formou dne 5. 3. 2006. Listina předložená

stěžovatelem proto k prokázání doručení podání ve smyslu § 37 odst. 2 věta druhá s. ř. s. sama o sobě nepostačuje. Stěžovatel neoznačil jiné důkazy, jimiž by soudu umožnil ověřit tvrzení o odeslání, resp. doručení, zprávy s žalobou dne 3. 3. 2008.

Nejvyšší správní soud shledal usnesení krajského soudu zákonným, proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 *a contrario* za použití § 120 s. ř. s.). Žalovanému, jemuž by právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.), soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu podle obsahu spisu náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu